

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/147/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119209020
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6119209020.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: G A L I M E X s.r.o., so sídlom Sučianska 5470/49, 036 08 Martin - Priekopa, IČO: 31 559 093, zastúpeného zástupcom AK JUDr. Repáň a partneri, s.r.o., so sídlom M. R. Štefánika 25, 036 01 Martin, IČO: 50 711 776, proti žalovanému v 1/ rade: ARVAL SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom Pribinova 4253/19, 811 09 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 890 487, zastúpenému zástupcom BBH advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Suché Mýto 1, 811 03 Bratislava, IČO: 36 713 066, v 2/ rade: R. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX G. XXX, za účasti intervenienta na strane žalovaných: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, v konaní o zaplatenie 416,92 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/175/2019-177 zo dňa 25. júna 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/175/2019-177 zo dňa 25. júna 2021 **p o t v r d z u j e**.
Žalovaný v 1/ rade a intervenient na strane žalovaného v 1/ rade a žalovaného v 2/ rade **m á** voči žalobcovi **n á r o k** na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaná v 2/ rade **n e m á** voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol v celom rozsahu a žalovanému v 1/ rade a žalovanému v 2/ rade a intervenientovi na strane žalovaného v 1/ rade a žalovaného v 2/ rade priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania okresný súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

2. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd poukázal na žalobu žalobcu, odpor žalovaného v 1/ rade a žalovanej v 2/ rade, vstup do konania intervenienta na strane žalovaných, poukázal na písomný obsah vyjadrení žalobcu, žalovaného v 1/ rade, žalovanej v 2/ rade, intervenienta na strane žalovaných, popísal vykonaným dokazovaním zistený skutkový stav, ktorý právne posúdil za aplikácie ustanovenia § 420 ods. 1 a 2, § 427, § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, za dodržania postupu podľa § 150, § 151, § 153, § 191 CSP a dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby.

3. Okresný súd poukázal na to, že medzi stranami bolo nesporné, že dňa 24.04.2018 došlo k poškodeniu vozidla žalobcu tak, že do vozidla žalobcu narazila žalovaná v 2/ rade a spôsobila škodu, pričom prevádzkovateľom daného vozidla je žalovaný v 1/ rade. Žalobca dal vozidlo opraviť a po vykonanej oprave vozidla bola vystavená faktúra na sumu 2.820,40 Eur s DPH, ktorá suma bola poisťovňou, a to interevenientom na strane žalovaných aj uhradená.

4. Žalobca si žalobou uplatnil nárok na ušlý zisk vo výške 416,92 Eur s príslušenstvom, ktorý vyplýva zo znehodnotenia vozidla Volkswagen Polo, a to podľa koeficientu poškodenia vozidla haváriou podľa vyhlášky č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku (pôvodná cena 14.300,- Eur, kúpna cena 11.655,- Eur a poskytnutá zľava 18% = 3.174,- Eur s DPH). Podľa žalobcu jeho majetok sa mohol rozšíriť, keby nedošlo k poškodeniu zavinením žalovanej v 2/ rade a žalobca si uplatnil nárok aj voči prevádzkovateľovi vozidla, ktorým je žalovaný v 1/ rade a aj voči vodičovi vozidla, t.j. žalovanej v 2/ rade.

5. Vo všeobecnosti okresný súd poukázal na to, že základným predpokladom na vznik zodpovednosti za škodu je existencia 4 základných aspektov, a to porušenie právnej povinnosti, existencia škody, zavinenie a príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou.

6. Žalobca trval na tom, že žalovaná v 2/ rade spôsobila žalobcovi ušlý zisk, teda ukrátila žalobcu o skutočné finančné prostriedky, ktoré predajom nehavarovaného motorového vozidla mohol získať. Pôvodnú cenu výrobku žalobca nemohol dosiahnuť z dôvodu opravovaného motorového vozidla, ktoré stratilo poškodením na hodnote. Mal za to, že je daná aj príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou. Predmetom podnikania žalobcu je oblasť predaja motorových vozidiel.

7. Z predloženého potvrdenia zamestnávateľa o pracovnom pomere a vyslania na pracovnú cestu mal okresný súd preukázané, že žalovaná v 2/ rade je zamestnaná od 05.08.2013 v spoločnosti Mars SR, kom. spol. a dňa 24.04.2018 bola vyslaná na pracovnú cestu za účelom návštevy zákazníkov. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná v 2/ rade spôsobila škodu počas pracovnej cesty, na ktorú bola vyslaná svojím zamestnávateľom, ktorý mal k dispozícii predmetné vozidlo. Okresný súd posúdil, že žalovaná v 2/ rade nie je pasívne legitimovaná, keďže škoda bola spôsobená pri činnosti žalovanou v 2/ rade, ktorá bola na túto činnosť použitá svojím zamestnávateľom a je teda vylúčená z danej náhrady škody v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobu voči žalovanej v 2/ rade si uplatnil z dôvodu, že nikdy až do času predloženia potvrdenia zamestnávateľa žalobcovi nebolo zrejmé, že by vykonávala nejakú podnikateľskú činnosť a nikdy takúto informáciu neoznámila vo vzťahu k žalobcovi do času predsúdnych jednaní alebo predžalobných pokusov o vysporiadanie veci, tak tieto skutočnosti nemali vplyv na posúdenie zodpovednosti s poukazom na § 420 Občianskeho zákonníka. Okresný súd mal však za to, že žalobcovi nič nebránilo zmeniť žalobu a pod. bezodkladne po tom, ako zistil dané skutočnosti. Napriek tomu žalobca zotrval na žalobe bez zmeny, hoci je nepochybné, že žalovaná v 2/ rade spôsobila škodu pri výkone svojich úloh pre zamestnávateľa, ktorý od žalovaného v 1/ rade mal vozidlo k dispozícii na užívanie, čo bolo medzi stranami nesporné. V zmysle § 420 Občianskeho zákonníka za škodu zodpovedá subjekt, pre ktorý žalovaná v 2/ rade plnila zadané úlohy. V zmysle § 420 Občianskeho zákonníka je vylúčená zodpovednosť žalovanej v 2/ rade vo vzťahu k žalobcovi, a to bez ohľadu na to, že nebola zamestnaná u žalovaného v 1/ rade a bez ohľadu na to, že jej zamestnávateľ nebol stranou tohto konania.

8. Okresný súd skonštatoval, že medzi stranami bolo nesporné, že skutočne došlo k poistnej udalosti, a teda ku škode na motorovom vozidle žalobcu, ktorá bola uhradená z poistného zmluvného poistenia žalovaného v 1/ rade, čo potvrdil aj žalobca.

9. Právny zástupca žalovaného v rade 1/ poukázal, že motorové vozidlo bolo opravené a opravou uvedené do pôvodného stavu, čo tiež bolo v konaní nesporné. Zároveň si však žalobca navyše uplatnil ešte tvrdý ušlý zisk, resp. finančnú ujmu, ktorá mala vzniknúť v dôsledku predaja motorového vozidla so zľavou tretej osobe. Zdôraznil však, že ak žalobca nejakú ujmu predajom motorového vozidla so zľavou tretej osobe utrpel, uvedená zľava tým nemôže byť považovaná za ušlý zisk, keďže absentuje protiprávny úkon a zároveň príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou a poistnou udalosťou a tým, čo považuje žalobca za ušlý zisk.

10. Okresný súd uviedol, že ušlý zisk predstavuje majetkovú ujmu poškodeného spočívajúcu v nenastalom zväčšení majetku, ktoré možno odôvodnene predpokladať vzhľadom na bežný priebeh vecí. To, že predaj motorových vozidiel je predmetom činnosti žalobcu, absolútne neodôvodňuje tvrdenie žalobcu, že z toho dôvodu došlo k vzniku ušlého zisku. Obdobný názor bol vyslovený aj v rozhodnutí NS SR sp. zn. 5Cdo/195/2015. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného úbytkom aktív, ako je to u skutočnej škody, ale stratou očakávaného výnosu. Nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu vecí, nebyť teda protiprávneho konania škodcu alebo škodovej udalosti, môže poškodený dôvodne očakávať zväčšenie

svojho majetku, ku ktorému nedošlo v dôsledku konania škodcu. Bežným priebehom vecí však nie je prenájom motorového vozidla, poskytnutie zľavy z kúpnej ceny a podobne. Tieto okolnosti závisia od rôznych faktov a nie sú spôsobilé vyvolať ušlý zisk. Podľa ustálenej súdnej praxe platí, že výšku škody na veci nemožno robiť závislou od toho, ako poškodený s vecou naloží, a teda či ju predá a za akú cenu. Čo sa týka príčinnej súvislosti medzi finančnou ujmom žalobcu a poistnou udalosťou, tak samotná udalosť nijakým spôsobom nezakladá zodpovednosť žalovaného v 1/ rade za zmluvné dojednania žalobcu s tretími osobami, resp. za poskytnutie akejkoľvek zľavy. O dispozícii s predmetným motorovým vozidlom rozhoduje žalobca a je na ňom, či si predmetné vozidlo nechá, predá ho, prenajme alebo ho zlikviduje. Táto skutočnosť je mimo vplyvu žalovaného v 1/ rade.

11. Okresný súd uviedol, že žalobca je aj predajcom vozidiel podľa predmetu činnosti zapísaného v obchodnom registri, čo však neznamená, že automaticky všetky vozidlá predáva a predá a že ním uvedená cena pred súdom a z toho uplatnený ušlý zisk je automaticky správne určená cena a obvyklá. Žalobca nepreukázal, že ním uvedená cena je cenou obvyklou kúpnu/predajnou cenou a ani, či ide o cenu úplne nového vozidla alebo ojazdeného predvázacieho vozidla. Skutočnosť, že je predajcom vozidiel, nezakladá hodnovernosť ním uvedenej ceny 14.300,- Eur ako obvyklej predajnej ceny.

12. Podľa okresného súdu, ak žalobca tvrdil ušlý zisk, bolo potrebné, aby v konaní preukázal skutočnú predajnú cenu vozidla v stave pred poškodením, teda nie úplne nového vozidla, ale ojazdeného s určitou dobou prevádzky žalobcom, ale v danom prípade takú cenu nepreukázal. Bola iba tvrdená pôvodná cena 14.300,- Eur, avšak bez bližšej špecifikácie, či ide o cenu úplne nového nepoužívaného vozidla alebo ojazdeného vozidla. Ak žalobca uviedol, že žalovaná istina je vypočítaná podľa koeficientu $K_0 = 0,97$, teda 3% z ceny je istina, ktorá je rozdelená medzi cenou vozidla a cenou, za ktorú sa vozidlo predalo, tak intervenient na strane žalovaných poukázal na nesprávny výpočet s tým, že pokiaľ by sa mal aj použiť koeficient, tak správny koeficient je 0,98 a nie 0,97, pretože nedošlo k nejakým zväračským prácam. Žalobca zotrval na koeficiente 0,97 s tým, že keď je vozidlo poškodené, musí pristúpiť k zľave, inak je vozidlo nepredajné, pretože bolo havarované a poškodené. Uviedol, že hodnota vozidla pred škodovou udalosťou bola v sume 14.300,- Eur, čo vyplýva z faktúry.

13. Okresný súd poukázal na určitú zmätočnosť vo vyjadreniach žalobcu, nakoľko na jednej strane tvrdil, že uplatnil ušlý zisk 3% zo všeobecnej hodnoty vozidla a zároveň uviedol, že 3% bola zľava, ktorú musel poskytnúť z dôvodu poškodenia vozidla, pričom celková zľava vraj bola 18,5%. Žalobca nepredložil výpočet ušlého zisku. V žalobe žalobca uviedol, že z pôvodnej ceny 14.300,- Eur došlo v dôsledku opravy k odpredaju vozidla za sumu 11.655,- Eur a z dôvodu poškodenia bola poskytnutá zákazníkovi zľava 18,5%, t.j. 3.174,- Eur, z ktorej si uplatnil iba výšku zodpovedajúcu výpočtu podľa vyhlášky č. 492/2004 Z.z.. Okresný súd poukázal na to, že z ničoho nevyplývalo, že by žalobca pri určení ceny, za ktorú odpredal vozidlo, zohľadnil, že vozidlo bolo ojazdené, používané a ani nevyplývalo, že by to bolo zohľadnené v „pôvodnej“ cene. Nesúhlasil so žalobcom, že dĺžka prevádzkovania vozidla žalobcom pred predajom a počet najazdených kilometrov je nepatrné a nemá vplyv na predajnú cenu. Okresný súd poukázal aj na to, že žalobca odkazoval na faktúru, avšak následne po konštatovaní súdom, že žiadna faktúra sa v spise nenachádza, na pojednávaní konanom dňa 25.06.2021 predložil kópiu faktúry č. 2018066505 spolu s oznámením spoločnosti Allianz zo dňa 09.08.2018, krycí list zo dňa 31.05.2018, list O. T. zo dňa 14.08.2018 a zo dňa 16.07.2018.

14. Vzhľadom k tomu, že žaloba bola doručená Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 12.01.2019 a vyššie uvedené listiny boli žalobcom predložené na pojednávaní dňa 25.06.2021, považoval okresný súd za nutné posúdiť, že neboli predložené včas, dokonca na dané listiny žalobca v žalobe či pred okresným súdom ani nepoukazoval, okrem faktúry. Okresný súd s poukazom na § 153 ods. 3 CSP na tieto predložené listiny na pojednávaní neprihliadol, okrem faktúry, keďže v priebehu svojich vyjadrení na ňu žalobca poukazoval.

15. Čo sa týka faktúry č. 2018066505, vyplývalo z nej, že žalobca fakturoval odberateľovi Volkswagen Finančné služby za ojazdené vozidlo, model Volkswagen Polo, na základe zmluvy v hodnote 14.300,- Eur so zľavou 18,5%, celkovo 11.655,- Eur bez DPH. Zároveň na danej faktúre je uvedené, že ide o predvázacie jazdené vozidlo po oprave PU, najazdené 12.251 km, záruka začína plynúť od 31.10.2017. Faktúra je vystavená 22.06.2018.

16. Okresný súd poukázal na výpis z obchodného registra žalobcu, z ktorého vyplýva, že predmetom činnosti žalobcu je, okrem iného, aj predaj, údržba a oprava motorových vozidiel, z čoho nevyplýva, že je predajcom iba nových motorových vozidiel, ako tvrdil vo vyjadreniach. Predloženými listinami žalobca potvrdil, že ide o jazdené vozidlo, dokonca uviedol, že ide o ojazdené vozidlo, z čoho je nepochybné, že nešlo o nové vozidlo.

17. Ak žalobca poukázal, že hodnota vozidla bola 14.300,- Eur bez DPH, tak podľa okresného súdu z ničoho nevyplývalo, že takáto hodnota skutočne bola v deň poškodenia vozidla. Bolo nepochybné, že nešlo o nové vozidlo. Išlo o ojazdené vozidlo ku dňu poškodenia a z ničoho nebolo zrejmé, prečo je určená suma 14.300,- Eur. Pokiaľ takáto suma bola žalobcom ako predajcom uvedená vo faktúre a z tejto hodnoty bola následne poskytnutá zľava vo výške 18,5%, potom okresný súd nepovažoval za dostatočné preukázanie skutočnej hodnoty vozidla v čase poškodenia, resp. v čase bezprostredne pred poškodením.

18. Pokiaľ žalobca poukazoval na uplatnenie nároku Ing. O. T., tak okresný súd poznamenal, že z ničoho nevyplývalo, že Ing. O. T. je oprávnenou osobou sa vyjadrovať v mene žalobcu, keďže z jeho listov vyplýva, že je v zastúpení spoločnosti G A L I M E X s.r.o., a pokiaľ Ing. T. určil ušlý zisk vo výške 3% zo všeobecnej hodnoty ku dňu poškodenia, t.j. k 24.04.2018 s poukazom na vyhlášku č. 492/2004 Z.z., tak z ničoho nevyplývala správnosť takéhoto postupu. Vyhláška č. 492/2004 Z.z. upravuje v bode 16.2 koeficient poškodenia vozidla haváriou, a pokiaľ bol použitý koeficient v zmysle bodu 2 písm. a) ako oprava výmenou celých dielov za použitia zväzacej technológie bez použitia vyrovnávacieho zariadenia vozidla s dobou prevádzky kratšou ako tri roky, tak z ničoho nevyplývalo, že skutočne ide o vozidlo s dobou prevádzky kratšou ako tri roky a ani, že išlo o opravu výmenou celých dielov za použitia zväzacej technológie bez použitia vyrovnávacieho zariadenia, čo namietal aj intervenient. Ak žalobca odkazoval na takéto stanovisko Ing. O. T., tak z ničoho nevyplývala odbornosť danej osoby a oprávnenosť sa vyjadrovať k daným skutočnostiam. Okresný súd konštatoval, že žalobca nepreukázal správnosť aplikácie bodu 16.2. vyhlášky č. 492/2004 Z.z., ani pravdivosť skutočností požadovaných v danom bode vyhlášky.

19. Po vykonanom dokazovaní okresný súd konštatoval, že žalobca nepreukázal hodnotu vozidla pred poškodením a po poškodení a ani dôvodnosť, resp. správnosť určenia koeficientu prostredníctvom Ing. O. T.. Čo sa týkalo predloženej faktúry, okresný súd jednak poukázal na § 153 CSP, v zmysle ktorého táto síce nebola predložená včas, avšak napriek tomu bol nútený konštatovať, že z nej nevyplýva skutočná hodnota vozidla. Išlo o faktúru, v rámci ktorej je cena, resp. hodnota vozidla určená žalobcom, ale bez relevantného podkladu. Nebolo z nej zrejmé, či skutočne ide o cenu, za ktorú sa vozidlo predáva a či ide o cenu, v rámci ktorej je zohľadnená doba prevádzkovania, najazdené km a teda, že ide o ojazdené vozidlo. Vzhľadom k tomu, že žalobca tvrdil, že išlo o nové vozidlo (aj keď v skutočnosti išlo o predvádzacie vozidlo, teda ojazdené, ako je uvedené vo faktúre), tak bolo pravdepodobné, že v tej cene nebola zohľadnená skutočnosť, že vozidlo je ojazdené. Okresný súd uviedol, že žalobca nenavrhol žiadne dôkazy na hodnoverné zistenie ceny, pričom žalovaný namietal výšku s tým, že z ničoho nevyplývala hodnota pred poškodením a po poškodení a nebolo ani zrejmé, z čoho sa má určiť ušlý zisk vo výške 3% podľa vyhlášky č. 492/2004 Z.z., keďže nebolo preukázané, že oprava bola za použitia zväzacej technológie. Z ničoho ani nevyplýval rok výroby, dĺžka prevádzky, pričom bolo nepochybné, že išlo o ojazdené vozidlo. Z tvrdenej ceny 14.300,- Eur nevyplývalo, či ide o hodnotu/cenu vozidla pred poškodením, za ktorú by žalobca vozidlo skutočne aj predal a či v danej cene bola zohľadnená doba prevádzky vozidla, keďže išlo o úplne nové vozidlo. Žalobca tak nepreukázal tvrdenia, nepreukázal, že došlo k ušlému zisku a v akej výške.

20. Okresný súd hodnotil dôkazy v zmysle § 191 CSP a vykonaným dokazovaním posúdil, že žalobca neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, teda nepreukázal svoje tvrdenia, hodnotu vozidla pred a po poškodení, teda nepreukázal ušlý zisk. Z predloženej faktúry, ktorá jednak nebola predložená včas, nevyplývala skutočná hodnota vozidla a je neprípustné, aby žalobca si svojvoľne určil hodnotu vozidla bez akéhokoľvek relevantného základu či iného podkladu a nepostačuje len to, že žalobca je predajcom vozidiel. Jednak dané vozidlo bolo ojazdené, teda nešlo o nové vozidlo, zároveň nebolo preukázané ani to, kedy bolo vyrobené, aká bola dĺžka jeho prevádzky, teda nepostačuje uviesť do faktúry pre tretiu osobu iba hodnotu vozidla, za ktorú sa vozidlo predáva a následne poskytnutá zľava. Okresný súd zdôraznil, že z danej faktúry nevyplýva, z akého dôvodu bola poskytnutá zľava a či ide o hodnotu vozidla pred poškodením alebo po poškodení, pretože v danej faktúre je uvedená hodnota

vozidla ako vozidla ojazdeného, teda nie nového po poistnej udalosti. Teda z faktúry, ani žiadnej inej listiny, nie je jednoznačne zrejmé, či ide o hodnotu vozidla pred poškodením alebo po poškodení a či ide o predajnú cenu úplne nového vozidla alebo ojazdeného/predvádzacieho vozidla a dôvod poskytnutej zľavy je skutočný.

21. Okresný súd žalobu zamietol, pričom zároveň poukázal, že voči žalovanej v 2/ rade žalobu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie, keďže bolo nepochybne preukázané, že žalovaná v 2/ rade spôsobila škodu na predmetnom vozidle počas plnenia pracovných úloh, a to bez ohľadu na to, že vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda, bolo vo vlastníctve žalovaného v 1/ rade a užívané zamestnávateľom žalovanej v 2/ rade. Z vyššie uvedených záverov okresný súd žalobu zamietol v celom rozsahu. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa § 255 v spojení s § 262 CSP. Vzhľadom k tomu, že žalobu zamietol, úspešnou stranou v konaní bol žalovaný v 1/ rade a žalovaný v 2/ rade spolu s intervenientom na strane žalovaných, z ktorého dôvodu im priznal náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalobcovi s tým, že o výške náhrady trov konania okresný súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

22. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca prostredníctvom zástupcu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), h) CSP. Žalobca považoval v prvom rade za potrebné vysporiadať sa s tým, že okresný súd vo svojom rozsudku poukazyval na vyjadrenie žalovaného v 1/ rade zo dňa 14.02.2020, v ktorom žalovaný v 1/ rade konštatuje, že platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica bol doručený dňa 04.04.2019 do elektronickej schránky právneho zástupcu žalovaného v 1/ rade. Uvedená skutočnosť poukazuje buď na nezákonnosť alebo nesprávnosť tvrdenia o prijatí platobného rozkazu do elektronickej schránky právneho zástupcu žalovaného v 1/ rade dňa 04.04.2019, lebo v tom období právne zastúpenie v 1/ rade zástupcom BBH advokátska kancelária, s.r.o. ešte nebolo. Preto tvrdenie o doručení je procesne nesprávne a sú s tým spojené procesné nedostatky majúce za následok opravu doručenia. Prevzatie zastúpenia žalovaného v 1/ rade nastalo až 11.04.2019. Ak by platilo tvrdenie o doručení platobného rozkazu do elektronickej schránky právneho zástupcu žalovaného v 1/ rade dňa 04.04.2019, tak by to z procesného hľadiska nebolo možné.

23. Druhou skutočnosťou napádanou v rámci podaného odvolania bolo tvrdenie žalovaného v 1/ rade, že nie je voči nemu daná pasívna legitímácia, nakoľko, vychádzajúc z právneho názoru Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Žiline, Okresného súdu Trenčín, výšku škody nemožno robiť závislou od toho, či poškodený predá vec a za akú cenu, pretože aj tieto okolnosti sú náhodilé a bez súvislosti s príčinou škody, čo znamená, že neexistuje príčinná súvislosť medzi finančnou ujmom a poistnou udalosťou. Žalobca uviedol, že v danom prípade sa nejedná o škodu ako majetkovú ujmu, ale o ušlý zisk, preto požiadavka o zamietnutie žaloby pre neexistenciu pasívnej legitímácie nebola a nie je opodstatnená, pretože argumentácia vydanými rozsudkami sa nevzťahuje na rovnaké právne prípady. Čo sa týka pasívnej vecnej legitímácie u žalovanej v 2/ rade, tak okresný súd záver o tom, že nie je pasívne legitimovaná, prijal na základe toho, že v konaní bolo predložené potvrdenie údajného zamestnávateľa žalovanej v 2/ rade - spoločnosti Mars SR, kom. spol. zo dňa 07.06.2021, žalobcovi doručené dňa 23.06.2021. Skutočnosť pracovného pomeru žalovanej v 2/ rade až do času podania odporu nebola žiadnym spôsobom žalovanou v 2/ rade uvedená a prvá zmienka o údajnom pracovnom pomere je v odpore. Žalovaná v 2/ rade toto tvrdenie do spisu nedoložila, v správe o nehode túto skutočnosť neuviedla, dokonca ani pri pokuse o mimosúdne vysporiadanie veci. Považoval za plne dôvodné, že žalovaná v 2/ rade bola označená na strane žalovaného a zodpovedá za ušlý zisk v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka. Okolnosti prípadu a vedomosti, ktoré žalobca získal z priebehu udalostí zo dňa 24.04.2019, ako i následnej komunikácie, viedli žalobcu dôvodne k podaniu žaloby aj na žalovanú v 2/ rade. Dodatočné doplnenie potvrdenia o pracovnom pomere a vyslanie na pracovnú cestu vzbudzuje vážne pochybnosti. Potvrdenie je vystavené 07.06.2021, obsahuje bez ďalších dôkazov tvrdenie, že u žalovanej v 2/ rade sa jednalo o služobnú cestu za účelom návštevy zákazníkov vo zverenej oblasti. Ak okresný súd odkázal na koncentráciu konania vo svojom rozsudku pri prílohách žalobcu v žalobe, neučinil tak pri danom potvrdení zamestnávateľa. Teda nerovnomerným spôsobom pristúpil k hodnoteniu dôkazov zo strany žalovanej v 2/ rade a žalobcu, čím porušil zásadu rovnosti zbraní v konaní. Ak dané potvrdenie okresný súd vyhodnotil ako základ pre neexistenciu pasívnej legitímácie, opomenul rozhodné skutočnosti, ktorými sú, že adresa trvalého pobytu žalovanej v 2/ rade je G. XXX, C., jednalo sa o utorok a jednalo sa o smer cesty z miesta bydliska do sídla zamestnávateľa. V zmysle ustanovení Zákonníka práce cesta domov a do práce sa nepovažuje za výkon zamestnania, a preto nie je možné takéto vyhlásenie prijať ako nepochybné o tom, že išlo o plnenie pracovných povinností, ako

to učinil okresný súd. Cesta zo zamestnania a do práce je vylúčená zo zodpovednosti ako za pracovné úrazy, tak aj škody spôsobené tými, ktorí boli na túto činnosť právnickej alebo fyzickej osobe použítí. Napriek namietaniu zo strany žalobcu, že o uvedenej skutočnosti žalovaná v 2/ rade až do podania odporu sa ani len nezmenila, okresný súd zisteniu pravdy nevenoval pozornosť a doklad pojal ako dôkaz preukazujúci plnenie pracovných povinností žalovanej v 2/ rade pre spoločnosť Mars SR, kom. spol.. Pre záver okresného súdu bolo nevyhnutné, aby bolo nepochybne preukázané, že z vedenej evidencie o prevádzke motorového vozidla je služobná cesta vykázaná, a naopak, z vedenej evidencie o užívaní vozidla pre súkromné účely je vykázaná evidencia pre zdaniteľný príjem. Okolnosti nehody podľa žalobcu nasvedčujú tomu, že išlo o súkromnú cestu žalovanej v 2/ rade, keď žalovaná v 2/ rade nikde a nikdy služobnú cestu neuvádzala, časť nehody zodpovedá návratu žalovanej v 2/ rade do firmy zamestnávateľa a takýto pohľad na dôkazy a tvrdenia nemôže viesť k súdom ustálenému záveru o neexistencii pasívnej legitimácie žalovanej v 2/ rade. V tejto časti preto okresný súd prijal predčasný záver.

24. K tvrdeniu okresného súdu, že žalobca mohol po predložení potvrdenia, po poučení o koncentrácii konania a krátko po pojednávaní zmeniť žalobu, avšak tak neučinil, žalobca uviedol, že škoda vznikla 24.04.2018 a predložené potvrdenie zo spoločnosti Mars SK, kom. spol. je zo 07.06.2021, čo znamená, že ani objektívna 3-ročná lehota v tomto prípade by zachovaná nebola. Každá úprava a zmena žaloby by viedla žalovaného k námietke premičania. Ak neexistujú podklady vyhodnotenú rovnakou váhou a rovnakým hodnotením u oboch účastníkov, potom záver okresného súdu o nedostatku pasívnej legitimácie žalovanej v 2/ rade je nezákonný.

25. V ďalšej časti odvolania sa žalobca venoval okresným súdom uvedenej nedostatočnej špecifikácii škody. Uviedol, že k vzniku škody došlo 24.04.2018 a viditeľne poškodené veci na vozidle boli refundované v zmysle vystavenej faktúry za opravu v celkovom objeme 2.820,40 Eur, ktorá škoda bola nepochybne uhradená zo strany poisťovateľa žalovaného v 1/ rade. Iná škoda je ušlý zisk, ktorý je to, čo poškodenému ušlo. Žalobca vozidlá nakupuje v značnom množstve ako nové za účelom ich predaja, to je evidentne za účelom dosiahnutia zisku. Stanovenie všeobecnej hodnoty vozidla v sume 14.300,- Eur bolo vymedzené v žalobe, v predloženej faktúre za predaj motorového vozidla. Ak vyhláška č. 492/2004 Z.z. stanovuje všeobecnú hodnotu majetku a na daný stav sa použije koeficient určený znalcom z odboru oceňovania motorových vozidiel, t.j. podľa položky č. 16 ods. 2 písm. a), teda vozidlo do troch rokov, kde koeficient sa pohybuje ako $K_2 = 0,97$ a tento sa zohľadní vo vzťahu k všeobecnej hodnote vozidla, potom hodnota vozidla sa v dôsledku takto stanoveného postupu znížila z 14.300,- Eur na hodnotu 13.871,- Eur, teda rozdiel predstavuje sumu 429,- Eur. Pokiaľ okresný súd konštatoval, že stanovený výpočet koeficientu poškodení je nesprávny, tak akou inou vyhláškou ministerstva spravodlivosti bolo potrebné pri stanovení hodnoty vozidla vychádzať. Koeficient K_2 vyjadruje vplyv prípadných opráv poškodení vozidla na jeho predajnosť. Vyhláška je zákonnou normou, odzrkadľujúcou prejavenie sa opráv v poškodení vozidla na jeho cene. Ak z predloženej faktúry vyplýva, že hodnota predávaného vozidla bola 14.300,- Eur, jednalo sa o vozidlo s dobou prevádzky do troch rokov, tak bolo odôvodnené použitie danej vyhlášky a koeficientu $K_2 = 0,97$. Ak by žalobca pripustil tvrdenie žalovaného v 1/ rade, že bolo potrebné použiť koeficient K_2 16.2.1 písm. a), teda oprava poškodenia skupín haváriou výmenou dielov len za použitia rozoberateľných spojov predpísanou technológiou, tak vozidlo s dobou prevádzky kratšou ako 1 rok je potrebné vyhodnotiť podľa koeficientu $K_2 = 0,98$. Okresný súd však nárok ako taký zamietol, nerešpektujúc danú vyhlášku, argumentujúc, že bola neopodstatnene použitá a osobu Ing. T. vyhodnotila ako neoprávnenú takéto závery prijať. Okresnému súdu bola predložená e-mailová komunikácia Ing. T. vo vzťahu k intervenientovi, z ktorej je nepochybná požiadavka zaplatiť ušlý zisk v zmysle výpočtu vyplývajúceho z vyhlášky č. 492/2004 Z.z.. Uvedený výpočet je základom uplatnenia sumy 416,92 Eur, lebo na daný predpis nie je možné stanoviť všeobecnú hodnotu majetku, i keď s takouto percentuálnou zľavou nie je možné havarované vozidlo predáť. Ak žalovaní i okresný súd konštatujú, že pri určení výšky náhrady škody nemožno vychádzať z porovnania hodnoty veci pred poškodením s jej hodnotou po oprave, ktorú vykonal alebo si zabezpečil sám poškodený, tak platí zásada, že výška škody nie je závislá na tom, ako poškodený s vecou ďalej naloží, či si ju nechá poškodenú alebo ju opraví, alebo predá, príp. za akú cenu. To sú totiž okolnosti, ktoré s konaním škodcu nesúvisia, pretože sú to okolnosti, ktoré sú náhodilé a bez súvislosti s príčinou škody. Toto konštatovanie by bolo opodstatnené vtedy, keby išlo o škodu a o prípady v judikovaných rozhodnutiach. V tomto prípade žalobca nežiada priznať náhradu škody, ale ušlý zisk. U žalobcu sa nejedná o náhodilé okolnosti a bez súvisu s príčinou škody, ale ide o trvalý a zaužívaný spôsob dispozície s vozidlom a jeho predajom konečnému zákazníkovi. To znamená, že žalobca bol povinný poskytnúť zľavu z ceny vozidla

v niekoľkonásobnej výške oproti vyhláške č. 492/2004 Z.z., lebo poskytnutím zľavy v znení vydanej vyhlášky by bolo vozidlo nepredajné. Pretože neexistuje iný princíp a zákonný postup vyčíslenia hodnoty majetku, tak majetok - vozidlo bolo hodnotené podľa platného predpisu, i keď naň bola poskytnutá zľava 8,5%, tak žalobca sa domáha iba zľavy v rozsahu hodnoty podľa uvedenej vyhlášky, ktorá zodpovedá 3% ($K_2 = 0,97$), čo zodpovedá nároku vo výške 416,92 Eur. Ak si má žalobca splniť zákonnú povinnosť a uviesť stav vozidla, tak musel uviesť jeho poškodenie. Poskytnutie zľavy pre prípadného záujemcu bolo preto odôvodnené. Tvrdenie okresného súdu o nejasnosti vyčíslenia ušlého zisku pri použití koeficientu $K_2 = 0,97$ zodpovedá uplatnenému nároku, ktorý je matematicky vyčíslený ako rozdiel medzi všeobecnou hodnotou majetku, t.j. 14.300,- Eur, násobenou koeficientom 0,97, pričom rozdiel medzi sumou 13.871,- Eur a všeobecnou hodnotou majetku je 429,- Eur. Z tejto hodnoty si žalobca uplatnil 416,92 Eur ako ušlý zisk. Pokiaľ sa okresný súd odvoláva aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/195/2015, tak takéto hodnotenie veci je prípustné k bežnému priebehu veci vzniku škody na vozidle u jednotlivca alebo právnickej osoby, ktorého rozhodnutie o nakladaní s poškodenou vecou vyvolá potrebu sa tejto zbaviť, čo nie je prípad žalobcu. Žalobca vozidlo predáva ako nové, prípadne ako predvádzacie vozidlo. Ak záruka na vozidle začala plynúť 31.10.2017, tak vozidlo spĺňa náležitosti hodnotenia nového vozidla, lebo k času poškodenia nebolo staršie ako 6 mesiacov. Preto bolo dôvodné pri stanovení hodnoty majetku vychádzať z hodnoty vozidla ako nového vozidla, t.j. 14.300,- Eur bez DPH. Dôkaz o tom, že hodnota vozidla bola stanovená 14.300,- Eur bez DPH, vyplýval z predloženej faktúry. Ak okresný súd túto faktúru mal spomenutú v žalobe, vo vyjadreniach a predložení v konaní, nebol dôvod postupovať tak, že by na uvedený dokument neprihliadal. Okresný súd nevysvetlil, prečo na dôkaz firmy Mars SK, kom. spol. o vyslaní na pracovnú cestu prihliadol a nepoužil koncentračnú zásadu a naopak, na dôkaz pripojený na poslednom pojednávaní zo strany žalobcu neprihliadol. Dané hodnotenie dôkaznej situácie je tak nevyvážené, porušujúce princíp hodnotenia dôkazov a rovnosti zbraní. Ak dané zdôvodnenie nie je v rozsudku vykonané, potom rozhodnutie vykazuje vady nepreskúmateľnosti, čo je dôvodom na jeho zrušenie. Ak okresný súd uviedol, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v tom, že nepreukázal hodnotu vozidla pred a po poškodení, čo malo za následok, že nepreukázal ušlý zisk, s tým žalobca nesúhlasil, pretože skutočná hodnota vozidla bola vymedzená v predloženej faktúre, v ktorej boli uvedené rozhodujúce skutočnosti, zohľadňujúce poškodené vozidlo, a teda tieto argumenty pri aplikácii vyhlášky č. 492/2004 Z.z. dali jasnú odpoveď na hodnotu vozidla, hodnotu minimálneho ušlého zisku, ktorý dôvodne žalobca očakával pri predaji vozidla. Nejednalo sa o všeobecné tvrdenie o strate podnikateľskej príležitosti, ale naopak, o jednoznačný dôkaz o tom, že poškodené vozidlá sa nikdy nemôžu predávať so ziskom ako nepoškodené, čo vedie žalobcu k tvrdeniu, že má nárok na náhradu ušlého zisku, ktorý vznikol v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovanej v 2/ rade a škoda vznikla pri prevádzke motorového vozidla žalovaného v 1/ rade, ktorý za tieto škody zodpovedá. Podľa žalobcu argumentácia intervenienta o nesprávnej pasívnej legitímácii vo vzťahu k žalovanej v 2/ rade a ani argumentácia k nesprávne stanovenému koeficientu $K_2 = 0,97$ neobstojí, pretože vozidlo bolo opravované ako v prednej, tak i v zadnej časti, kedy zadná časť si vždy vyžaduje použitie zväračských technológií.

26. K priznaniu trov vo vzťahu k žalovanej v 2/ rade a jej intervenientovi žalobca poukázal na úvod svojho odvolania, kedy svojím konaním žalovaná v 2/ rade spôsobila identifikovanie subjektu zodpovednosti, ako je uvedené v podanej žalobe. Dňa 29.04.2019 bol podaný odpor, v ktorom prvýkrát je zmienka o služobnej ceste bez hocijakých podkladov, tieto boli predložené až 23.06.2021. Pojednávanie bolo dňa 25.06.2021, a teda mal za to, že sú tu okolnosti hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP a nie je dôvodné a zákonné priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. I v tejto časti napadnuté rozhodnutie trpí vadami, a preto je ho potrebné zrušiť. Žalobca k odvolaniu doložil listiny, a to Cenník vozidiel Nový Volkswagen Polo platný od 09.04.2018, výpis zo zoznamu znalcov vo vzťahu k znalcovi Ing. O. T..

27. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 04.08.2021 bolo odvolanie žalobcu doručené žalovanému v 1/ rade prostredníctvom zástupcu a žalovanej v 2/ rade a intervenientovi na strane žalovaných (doručenky na č.l. 199 rub spisu).

28. K doručenému odvolaniu žalobcu sa žalovaná v 2/ rade písomne nevyjadrila.

29. Intervenient na strane žalovaných vo vyjadrení k odvolaniu v podaní zo dňa 10.08.2021 (č.l. 201 spisu) uviedol, že rozsudok okresného súdu považuje za správny. Ako konštatoval okresný súd v odseku 46. odôvodnenia, z predloženej faktúry nevyplýva, z akého dôvodu bola poskytnutá zľava a

či ide o hodnotu vozidla pred poškodením alebo po poškodení, pretože v danej faktúre je uvedená hodnota vozidla ako vozidla ojazdeného, teda nie nového po poistnej udalosti. Vo vzťahu k zamietnutiu žaloby voči žalovanej v 2/ rade z dôvodu nedostatku pasívnej legitimácie mal okresný súd nepochybne preukázané, že žalovaná v 2/ rade spôsobila škodu na predmetnom vozidle počas plnenia pracovných úloh pre svojho zamestnávateľa. Žalovaná v 2/ rade to, že je zamestnaná v spoločnosti Mars SR, kom. spol., Bratislava a že v čase nehody bola vyslaná na pracovnú cestu, tvrdila už v odpore zo dňa 23.04.2019 a preukázala potvrdením zamestnávateľa. Žalobca na pojednávaní dňa 25.06.2021 potvrdenie zamestnávateľa žalovanej v 2/ rade o pracovnom pomere a vyslaní na pracovnú cestu nenamietal, a preto je neprípustné, aby predložený dôkaz rozporoval v odvolaní. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

30. K doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný v 1/ rade prostredníctvom zástupcu v podaní zo dňa 19.08.2021. Žalovaný v 1/ rade rozsudok považoval v celom rozsahu za vecne správny s tým, že popiera všetky žalobcom uvedené odvolacie dôvody. K údajnému porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces žalovaný v 1/ rade poukázal na návrh na vydanie platobného rozkazu, kde žalobca uviedol, že motorové vozidlo bolo pred škodovou udalosťou nové, resp. nejazdené motorové vozidlo, ktoré malo hodnotu 14.300,- Eur. Dôkaz o tom, že vozidlo malo pred škodovou udalosťou takúto hodnotu, žalobca neuviedol a ani nepredložil. Zároveň v návrhu uviedol, že predal predmetné motorové vozidlo za sumu 11.655,- Eur, a to so zľavou 18,5% z dôvodu poškodenia vozidla. V súvislosti s uvedenou cenou vozidla pred škodovou udalosťou a po škodovej udalosti neboli až do pojednávania dňa 25.06.2021 predložené žiadne dôkazy. Na pojednávaní bola zo strany žalobcu na výzvu súdu predložená faktúra č. 2018066505, ktorá bola vystavená dňa 22.06.2018, teda ešte pred podaním návrhu. Faktúra uvádza, že ide o jazdené motorové vozidlo po úprave PÚ, pričom motorové vozidlo malo najjazdených 12.251 km. Je tak zrejme, že nové motorové vozidlo nemôže mať najjazdených 12.251 km a ako sám žalobca uznal, toto motorové vozidlo sa používalo na vykonávanie predvádzacích jazd, teda nešlo o nové motorové vozidlo, čo v konečnom dôsledku uvádza aj faktúra. Vo vzťahu k situácii, ktorá nastala pri žalovanej v 2/ rade, tá už v odpore voči platobnému rozsahu uvádzala, že je zamestnankyňa spoločnosti Mars SR, kom. spol. a ku škodovej udalosti došlo počas jej pracovnej cesty. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný mal byť zamestnávateľ žalovanej v 2/ rade. Žalovaná v 2/ rade od začiatku namietala svoju pasívnu vecnú legitimáciu, ktorú skutočnosť tvrdil aj žalovaný v 1/ rade, aj intervenient. Je pravdou, že žalovaná v 2/ rade nepredložila relevantné dôkazy, tieto však vzhľadom na odôvodnenie rozhodnutia nemali vplyv na rozhodnutie vo veci.

31. Vo vzťahu k nerovnomernému prístupu okresného súdu k hodnoteniu dôkazov žalovaný v 1/ rade zvýraznil to, že súd prvého stupňa nezamietol žalobu z dôvodu, že nebola preukázaná pasívna vecná legitimácia žalovaných, ale preto, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno. Pasívna legitimácia nebola v tomto prípade rozhodujúca pre rozhodnutie vo veci samej, resp. pre preukázanie existencie nároku na ušlý zisk, bola dôležitá len z hľadiska, voči komu bude tento nárok v prípade úspechu žalobcu v spore smerovať. K porušeniu zásad rovnosti strán a rovnosti zbraní žalobca poukázal na to, že strany mali možnosť využiť svoje procesné oprávnenia, predložiť dôkazy, táto možnosť bola daná žalobcovi, ktorý mohol reagovať na podanie odporu žalovanej v 2/ rade, k tomu mu bolo umožnené predložiť dôkazy a to, že to nevyužil, nie je vecou súdu. Argument žalobcu, že okresný súd nerešpektoval zásadu rovnosti, podľa žalovaného v 1/ rade neobstojí, nakoľko stranám sporu bola daná rovnaká možnosť navrhnuť dôkazy a realizovať svoje procesné oprávnenia. K žiadnemu konaniu, ktoré by znemožňovalo uskutočňovanie procesných práv žalobcu, zo strany súdu prvého stupňa nedošlo. Podľa žalovaného v 1/ rade nie je daný dôvod odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Vo vzťahu k nevykonaniu navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností zo strany súdu prvej inštancie, žalovaný v 1/ rade poukázal na aplikáciu ustanovenia § 153 CSP okresným súdom, čo zdôvodnil v odseku 37. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Napriek tomu, že okresný súd faktúru ako dôkaz nevykonal, oboznámil žalovaných s jej obsahom, konštatoval, že z faktúry nevyplýva hodnota vozidla pred a po skončení, pričom faktúra je vystavená na sumu, ktorú si žalobca určil sám svojvoľne, teda nepreukazuje hodnotu vozidla, a ani prečo bola poskytnutá zľava v danej výške. Aj keby okresný súd žalobcom predložený dôkaz vykonal, nič by to nezmenilo na skutočnosti, že žalobca ušlý zisk nepreukázal, teda neuniesol dôkazné bremeno. Ak žalobca namieta, že rozsudok je nepreskúmateľný, tak žalovaný v 1/ rade považoval rozsudok súdu prvej inštancie za dostatočne presný, zrozumiteľný a vo svojich argumentoch presvedčivý. Podľa žalovaného v 1/ rade okresný súd riadne ozrejnil, podľa ktorých zákonných ustanovení postupoval a na základe čoho dospel k záverom prezentovaným v odôvodnení rozsudku. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP

žalovaný v 1/ rade uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, podrobne prezentovaným v rozhodnutí. Okresný súd použil na daný právny vzťah aplikovateľné, platné a účinné právne normy. Žalobca vo svojom podaní neuvádza žiadne relevantné skutočnosti preukazujúce odôvodnenosť použitia tohto odvolacieho dôvodu, teda neuvádza, v čom spočívalo nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, nakoľko bez podloženia tohto odvolacieho dôvodu relevantným odôvodnením nie je možné na tento odvolací dôvod prihliadať. Ak žalobca namietal nesprávne skutkové zistenia, tak podľa žalovaného v 1/ rade súd prvej inštancie vykonal všetky dôkazy, ktoré boli v prvoinštančnom konaní relevantné pre rozhodnutie vo veci samej. Nevykonal len dôkaz faktúrou, ktorú predložil žalobca v konaní až na pojednávaní, hoci ju u seba mal od podania návrhu, no aj napriek tomu okresný súd konštatoval, že táto faktúra v konaní nič nepreukazuje. Na základe vykonaných dôkazov zhodnotených postupom podľa § 191 CSP okresný súd rozhodol o zamietnutí nároku žalobcu a s vyhodnotením dôkazov sa v odôvodnení rozsudku vysporiadal. Žalobca v odvolaní neposkytol bližší opis nesprávnych skutkových záverov, ku ktorým mal okresný súd na základe vykonaných dôkazov dôjsť, ani iný opis tejto skutkovej vady rozsudku, a preto podľa žalovaného v 1/ rade nie je možné na tento odvolací dôvod ako relevantný prihliadať. V súvislosti s namietaným nezákonným doručením platobného rozkazu právnenému zástupcovi žalovaného v 1/ rade, žalovaný v 1/ rade považoval za potrebné uviesť, že toto tvrdenie je neopodstatnené, nepodložené. Platobný rozkaz bol doručený priamo žalovanému v 1/ rade dňa 04.04.2019 a až následne, teda dňa 11.04.2019 bolo právnenému zástupcovi žalovaného v 1/ rade udelené plnomocenstvo na zastupovanie v konaní. Nakoľko odpor bol podaný dňa 15.04.2019, je tvrdenie o „nezákonnom“ doručení platobného rozkazu právnenému zástupcovi žalovaného v 1/ rade nesprávne. Vo vyjadrení zo dňa 14.02.2020 právny zástupca žalovaného v 1/ rade chybné uviedol, že došlo k doručeniu priamo jemu, avšak to tak nebolo. Táto skutočnosť je podľa názoru žalovaného v 1/ rade pre konanie irelevantná a ak by aj bola, je uvedená žalobcom až v odvolacom konaní, teda viac ako rok po tom, čo daná skutočnosť vo vyjadrení žalovaného v 1/ rade bola uvedená. Žalobca teda uvádza nové skutočnosti, ktoré sú jednak neoverené, nesprávne a pre odvolacie konanie irelevantné. Zároveň poukázal na ustanovenie § 366 CSP s tým, že v prípade dôvodov podľa písm. e), f) a h) použitie doteraz neuplatnených prostriedkov procesného útoku alebo procesnej obrany na doloženie týchto dôvodov neprichádza do úvahy z povahy veci. Ďalej poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 10/2017. Žalovaný v 1/ rade ďalej poukázal na to, že neprípustnosť nepodloženia odvolacích dôvodov náležitými argumentmi potvrdil ústavný súd aj v uznesení sp.zn. IV.ÚS 90/2019. Má za to, že odvolanie je nedôvodné a neopodstatnené, a preto navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť s priznaním nároku na náhradu trov odvolacieho konania.

32. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 10.09.2021 bolo vyjadrenie intervenienta a žalovaného v 1/ rade doručené žalobcovi, žalovanému v 1/ rade a žalovanej v 2/ rade s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadriť, ktorú možnosť žalobca, žalovaný v 1/ rade a žalovaná v 2/ rade nevyužili v lehote určenej okresným súdom a ani do momentu rozhodovania krajského súdu.

33. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach odvolacích dôvodov žalobcu podľa § 379, § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vo výroku vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

34. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia ústneho pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/147/2021-221 zo dňa 10.03.2022, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 22.03.2022 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnemu vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline za akceptovania ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP v spojení s ust. § 278 ods. 1 CSP.

35. Podľa ust. § 379 v spojení s ust. § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je rozsahom a odvolacími dôvodmi viazaný.

36. Primárne krajský súd uvádza, že z titulu aplikácie ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu, ktoré boli obsiahnuté v písomne podanom odvolaní zo dňa 28.7.2021 (č.l. 186 - 189 spisu), a to len tými, ktoré sa týkali posúdenia nároku žalobcu, jeho relevantných tvrdení

a dôkazov produkovaných v konaní pred súdom prvej inštancie, vo väzbe na dôvody a obsah obrany žalovaných v tomto konaní, za viazanosti odvolacieho súdu skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie podľa ust. § 383 CSP, za stavu zistenia, že nebol dôvod na zopakovanie alebo doplnenie dokazovania, ak z obsahu Zápisnice o pojednávaní zo dňa 25.06.2021 pred okresným súdom vyplývalo, že po oboznámení so spisom a jeho obsahom právny zástupca žalobcu, zástupca žalovaného v 1/ rade a intervenient na strane žalovaných zhodne uviedli, že „nenavrhujú žiadne dokazovanie“.

37. Pokiaľ žalobca k odvolaniu predložil Cenník vozidiel Nový Volkswagen Polo s údajom „platný od 09.04.2018“, tak z obsahu spisu vyplývalo, že uvedená listina nebola predmetom konania pred súdom prvej inštancie. Odvolateľom predložená listina vo vzťahu ku konaniu krajského súdu tak predstavuje prostriedok procesného útoku žalobcu, ktorý neuplatnil pred súdom prvej inštancie, pričom žalobca v odvolaní ani neuviedol žiaden zo zákonných dôvodov vyplývajúcich z ust. § 366 písm. a) až d) CSP, len za splnenia ktorého by bolo možné prihliadať naň ako na novotu v odvolacom konaní, najmä, že by tento dôkaz nemohol bez svojej viny zabezpečiť a uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Pri závere o tom, že tento dôkaz je novotou v odvolacom konaní, potom nebol daný dôvod pre zaoberanie sa obsahom tejto listiny, nového dôkazu (doloženého odvolateľom) až v štádiu odvolacieho konania. Opačný prístup krajského súdu by bol popretím Čl. 8 CSP, ako aj Čl. 6 ods. 1 CSP.

38. Podstatou odvolania žalobcu bola námietka nesprávnych skutkových zistení okresného súdu podľa výsledkov vykonaného dokazovania a v dôsledku toho aj záver nesprávneho právneho posúdenia veci s argumentáciou žalobcu, že okresný súd svojím nesprávnym procesným postupom mal žalobcovi znemožniť uplatnenie procesných práv mu patriacich.

39. V prvej odvolacej námietke žalobca namietal, že je potrebné sa vysporiadať s tým, či doručenie platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica dňa 04.04.2019 do elektronickej schránky právneho zástupcu žalovaného v 1/ rade je možné považovať za zákonné, pretože prevzatie zastúpenia žalovaného v 1/ rade nastalo až dňa 11.04.2019. Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu krajský súd konštatuje, že dňa 12.01.2019 (č.l. 18 spisu) bol Krajským súdom v Banskej Bystrici prijatý návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní. V rámci upomínacieho konania došlo k vydaniu platobného rozkazu sp.zn. 2Up/45/2019 zo dňa 26. marca 2019, ktorý platobný rozkaz bol doručený žalobcovi prostredníctvom zástupcu (doručenka na č.l. 34 spisu), priamo žalovanému v 1/ rade podľa doručky na č.l. 35 spisu dňa 03.04.2019 a žalovanej v 2/ rade podľa doručky na č.l. 36 spisu dňa 04.04.2019. Proti platobnému rozkazu bol podaný odpor žalovaným v 1/ rade elektronicky prostredníctvom zástupcu podľa plnomocenstva udeleného žalovaným v 1/ rade zástupcovi dňa 11.04.2019. Za tým nasledoval odpor žalovanej v 2/ rade, ktorý bol doručený Okresnému súdu Banská Bystrica podľa prezentačnej pečiatky dňa 24.04.2019. Z vyššie uvedených zistení námietka odvolateľa o doručení platobného rozkazu do elektronickej schránky právneho zástupcu žalovaného v 1/ rade 04.04.2019 bola zhodnotená ako nedôvodná, ak údaje na doručke nachádzajúcej sa na č.l. 35 spisu preukázali to, že platobný rozkaz bol doručený do vlastných rúk žalovanému v 1/ rade dňa 03.04.2019 spolu s návrhom, potvrdením, prílohami, poučením, kódom. Uvedené potvrdzuje i údaj na doručke prijímateľ, kde je uvedené IČO: 35 890 487, čo je IČO žalovaného v 1/ rade.

40. K odvolacím dôvodom v zmysle § 365 ods. 1 písm. b), e), f) CSP krajský súd v súhrne uvádza, že po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu, priebehom konania pred súdom prvej inštancie konštatuje, že nedošlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces v rovine nevykonania dokazovania faktúrou, ktorú žalobca predložil na pojednávaní konanom dňa 25.06.2021. Z obsahu Zápisnice o pojednávaní zo dňa 25.06.2021 (č.l. 172-176 spisu) vyplývalo to, že žalobcom bola kópia uvedenej faktúry predložená, okresný súd s ňou oboznámil strany sporu a založil ju do spisového materiálu. Napriek tomu, že okresný súd v odseku 46. svojho odôvodnenia konštatoval, že faktúra (č. 2018066505) nebola predložená včas, tak je potrebné poukázať na odsek 37. odôvodnenia rozsudku, kde bolo uvedené, že „Súd s poukazom na citované zákonné ustanovenia v zmysle § 153 ods. 3 CSP na tieto prostriedky predložené listiny na pojednávaní neprihliadol okrem faktúry, keďže v priebehu svojich vyjadrení na ňu poukazoval, čo uvádza aj v danom odôvodnení rozhodnutia.“ Za tým nasledoval odsek 38. odôvodnenia, v ktorom okresný súd podrobne popísal údaje faktúry č. 2018066505 v spojení s odsekom 46. odôvodnenia, kde okresný súd k obsahu tohto listinného dôkazu vyjadril hodnotiaci záver. Z uvedených zistení bolo potrebné uzavrieť, že žalobcovi postupom okresného súdu nebolo zasiahané do žiadneho z jeho práv ako práva sporovej strany, ktoré mu patria podľa procesnoprávneho predpisu, a to Civilného sporového poriadku, ani spôsobom vykonaného dokazovania. Okresný súd na jeho

procesné úkony reagoval primeraným zrozumiteľným spôsobom, ktorý svoj postup i náležite zdôvodnil. I keď okresný súd v odôvodnení rozhodnutia vo vzťahu k uvedenej faktúre na jednej strane konštatoval jej nepredloženie včas a na druhej strane uviedol, že nevykonaním dôkazných prostriedkov okrem práve tejto faktúry, teda uviedol rozporné tvrdenie, podstatným bolo to, že dokazovanie uvedenou faktúrou vykonaním a jej obsah i zhodnocovaním. Podľa postupu v konaní pred súdom prvej inštancie bola žalobcovi i žalovanému poskytnutá rovnaká možnosť na uplatňovanie ich práv a právom chránených záujmov, mali vytvorenú rovnakú možnosť obhajovať svoje záujmy a zároveň vylučujúcu mať možnosť podstatnej výhody voči protistrane. Žalobca i žalovaní ako sporové strany a intervenient na strane žalovaných mali rovnaké procesné práva a povinnosti, ktoré uplatňovali a plnili za rovnakých procesných podmienok bez zvýhodnenia alebo diskriminácie niektorej zo sporových strán. Dokazovanie pred okresným súdom bolo riadne vykonané. Žalobcovi procesným postupom okresného súdu nebola znemožnená realizácia jemu patriacich procesných oprávnení a ani neboli marené možnosti jeho aktívnej účasti na konaní. Vadou konania je len taký závadný procesný postup, ktorým sa sporovej strane znemožní realizácia tých jej procesných práv, ktoré jej procesnoprávny predpis priznáva, za účelom ochrany jej práv a právom chránených záujmov, k čomu postupom okresného súdu vo vzťahu k žalobcovi nedošlo.

41. Vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov okresným súdom krajský súd uvádza, že tomuto predchádzala racionálna úvaha konajúceho súdu, majúca základ v priebehu konania a dokazovania. V konečnom dôsledku hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Hodnotenie dôkazov okresným súdom je vecou jeho vnútorného presvedčenia z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, ako aj jeho logického myšlienkového postupu. Rozsah vykonaných dôkazov hodnotil okresný súd v súlade s Čl. 15 CSP v spojení s ust. § 191 ods. 1 CSP. Dodáva odvolací súd, že pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaním konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci, znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných opatrení a marenie možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a sp.zn. 1Cdo/6/2014, sp.zn. 3Cdo/38/2015, sp.zn. 5Cdo/201/2011, sp.zn. 6Cdo/90/2012). Pritom nie každá nesprávnosť, ku ktorej dôjde v procesnom postupe súdu, zakladá bez ďalšieho prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP. Ďalej sa uvádza to, že pojem „procesný postup“ nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu.

42. Pre spôsob vedenia konania, dokazovania pred okresným súdom boli podstatné tvrdenia žalobcu, žalovaného v 1/ rade, žalovanej v 2/ rade a intervenienta na strane žalovaných v spojení s Čl. 8 CSP, podľa ktorého „Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu“. Je nepochybné, že s povinnosťou tvrdenia je spojená aj dôkazná povinnosť. Žalobca sa podanou žalobou domáhal nároku titulom ušlého zisku, oproti čomu žalovaný v 1/ rade namietal nedostatok pasívnej legitímácie, nepreukázanie dôvodnosti tohto nároku, žalovaná v 2/ rade namietala už v odpore voči platobnému rozkazu nedostatok pasívnej legitímácie a intervenient na strane žalovaných spochybňoval dôvodnosť žalobou uplatneného nároku. Práve pre skutkové posúdenie (ne)dôvodnosti žalobou uplatneného nároku na zaplatenie sumy 416,92 Eur titulom ušlého zisku bolo pred okresným súdom vykonané dokazovanie. Krajský súd poukazuje na skutkové zistenia a právne závery okresného súdu, s ktorými sa v podstatných častiach stotožňuje.

43. Je potrebné v zhode so záverom okresného súdu vyjadriť, že medzi stranami nebolo sporné, že dňa 24.04.2018 došlo k poškodeniu vozidla žalobcu tak, že do vozidla žalobcu narazila žalovaná v 2/ rade a spôsobila škodu, pričom prevádzkovateľom daného vozidla je žalovaný v 1/ rade. Žalobca dal vozidlo opraviť a po vykonanej oprave vozidla bola vystavená faktúra na sumu 2.820,40 Eur s DPH, ktorá bola intervenientom na strane žalovaných uhradená.

44. Sporným zostalo v odvolacom konaní posúdenie pasívnej legitímácie žalovanej v 2/ rade, keď žalobca v podanom odvolaní poskytol tvrdenie o tom, že do času podania odporu nemal vedomosť o pracovnom pomere žalovanej v 2/ rade u žalovaného v 1/ rade a doložené listiny preukazujúce pracovný pomer žalovanej v 2/ rade voči žalovanému v 1/ rade podľa jeho názoru vzbudzujú vážne pochybnosti.

45. Rovnako spornou okolnosťou bol žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie ušlého zisku vo výške 416,92 Eur, keď žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie, ako aj v odvolaní zdôrazňoval, že znehodnotením vozidla bol žalobca ukrátený o finančné prostriedky, ktoré by predajom nehavarovaného vozidla mohol získať za jeho predaj. Žalobca zvýraznil to, že je predajcom motorových vozidiel, že nakupuje v značnom množstve vozidlá ako nové za účelom ich predaja, t.j. za účelom zisku, pričom výška ušlého zisku bola určená znalcom z odboru oceňovania motorových vozidiel podľa položky 16.2. ods. 2 písm. a) vyhlášky č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, daným koeficientom $K_2 = 0,97$. Pri hodnote vozidla 14 300,- Eur a použití príslušného koeficientu výsledkom je ušlý zisk, ktorý žalobca mohol získať pri predaji, o ktorý žalobca prišiel v dôsledku dopravnej nehody, čo zodpovedá jeho nároku vo výške 416,92 Eur.

46. Krajský súd primárne k odvolaciemu dôvodu nesprávne vyhodnotenej pasívnej legitímácie žalovanej v 2/ rade poukazuje na ust. § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka s tým, že žalovaná v 2/ rade už v podanom odpore proti platobnému rozkazu poskytla tvrdenie, že je zamestnancom žalovaného v 1/ rade, ktorý ju v čase nehody vyslal na služobnú cestu. To, že je žalovaná v 2/ rade zamestnancom žalovaného v 1/ rade, vyplývalo aj z Okresným súdom Banská Bystrica získanej odpovede na lustráciu v SP na č. listu 70 spisu, podľa ktorej žalovaná v 2/ rade je od 05.08.2013 zamestnancom Mars SR kom. spol., IČO: 31 342 175, ktorá spoločnosť užíva vozidlo, ktorého prevádzkovateľom je žalovaný v 1/ rade. Tvrdenie žalobcu, že o týchto skutočnostiach nebol informovaný a ani žalovanou v 2/ rade takáto okolnosť v správe o nehode uvedená nebola, nebolo preukázané, ak správa o nehode, na ktorú odkazoval, netvorila súčasť spisového materiálu. Na č.l. 17a spisu sa nachádza len Oznámenie škodovej udalosti z havarijného poistenia (hlásené internetom), adresované UNIQA poisťovňa, a.s., Bratislava, kde len pri účastníkovi (A) je otázka „Vzťah vodiča vozidla A k poistenému (žalobca), kde je vyznačené pracovnoprávny. Takáto otázka v oznámení škodovej udalosti z havarijného poistenia sa však vo vzťahu k účastníkovi B (žalovaný v 1/ rade) nenachádza, v oznámení je účastník označený len údajmi vozidla, menom, priezviskom a adresou. Bol to intervenient na strane žalovaných, ktorý vo svojom vyjadrení na č.l. 150 spisu rovnako namietal nedostatok pasívnej legitímácie žalovanej v 2/ rade a bolo predložené potvrdenie na č.l. 153 spisu, že dňa 24.04.2018 žalovaná v 2/ rade bola vyslaná na pracovnú cestu za účelom návštevy zákazníkov vo zverenej oblasti, pričom pravdivosť týchto údajov žalobcom vyvrátená nebola, teda nebol dokázaný opak. Za tohto stavu, ak okresný súd zhodnotil, že žalovaná v 2/ rade spôsobila škodu počas pracovnej cesty, na ktorú bola vyslaná svojím zamestnávateľom, ktorý mal k dispozícii predmetné vozidlo a v zmysle § 420 ods. 2 Obchodného zákonníka dospel k záveru o tom, že žalovaná v 2/ rade nie je pasívne legitímovaná, jeho záver bol správny a krajský súd s ním súhlasí.

47. V súvislosti s odvolacím dôvodom nesprávneho právneho posúdenia nároku žalobcu na zaplatenie ušlého zisku vo výške 416,92 Eur krajský súd poukazuje na ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

48. Vo všeobecnosti uvádza krajský súd, že ušlý zisk ako druh majetkovej ujmy (škody) spočíva v nedosiahnutí toho, čo by poškodený pri neexistencii škodnej udalosti za normálnych okolností, pri pravidelnom behu vecí dosiahol. Ušlý zisk teda znamená stratu očakávaného výnosu. Pri posudzovaní ušlého zisku nepostačuje len pravdepodobnosť zvýšenia majetku poškodeného v budúcnosti, ale musí byť stanovené naisto, že pri pravidelnom behu vecí, pokiaľ by nebolo protiprávneho konania škodcu, mohol poškodený dôvodne očakávať zvýšenie svojho majetku. Pri výške ušlého zisku je určujúce, akému majetkovému prospechu, ku ktorému malo reálne dôjsť, zabránilo konanie škodcu, resp. o aký reálne dosiahnuteľný (nie hypotetický) prospech poškodený prišiel. Je teda nutné vychádzať z čiastky, ktorú by v predmetnom období za obvyklých podmienok poškodený získal s prihliadnutím na náklady vynaložené na dosiahnutie tohto zisku, prípadne na náklady na dosiahnutie tohto zisku potrebnými. Ušlý zisk sa teda neprejavuje zmenšením majetku poškodeného (úbytkom aktív, ako je to u skutočnej škody), ale stratou očakávaného prínosu (výnosu). Pre výšku ušlého zisku je teda rozhodujúce, akému prospechu, ku ktorému malo reálne dôjsť, zabránilo konanie škodcu (škodová udalosť), teda konkrétne o aký reálne dosiahnuteľný príjem poškodený prišiel. Súdna prax vychádza aj z toho, že každý prípad je potrebné posudzovať individuálne tak, aby bola zistená taká výška, ktorá podľa bežného uvažovania v praktickom styku sa blíži už k istote. Pri zisťovaní výšky ušlého zisku, v danom prípade podnikateľa obchodnej spoločnosti, je však rozhodujúci stav, aký tu bol pred vznikom škody a aký po jej vzniku.

49. V preskúmvanej veci bolo zo skutkového hľadiska zistené, že osobné motorové vozidlo bolo ojazdeným motorovým vozidlom, keď sám žalobca v žalobe poskytol tvrdenie, že škoda bola spôsobená

na „novom predvádzacom vozidle žalobcu, ktoré bolo užívané na posledný predaj zákazníkovi“. Podľa údajov faktúry č. 2018066505 vozidlo bolo označené ako „Predvádzacie (jazdené) vozidlo po oprave PU, najjazdené 12251 km, Záruka začína plynúť od 31.10.2017“. Vo faktúre bola uvedená jednotková cena bez DPH 14.300,- (Eur); zľava % 18,50; celková cena bez DPH 11.655,00 (Eur); celková cena s DPH 13.986,00 (Eur). Z údajov tejto faktúry však nevyplývala žalobcom stanovená hodnota vozidla tak, ako správne uviedol okresný súd, „pôvodná“, t.j. vstupný objektívny údaj, z ktorého by bolo možné vyvodiť mieru výšky ušlého zisku. Naviac, vo faktúre vystavenej dňa 22.06.2018 údaje týkajúce sa najjazdených km tohto vozidla boli odlišné od stavu uvedenom v zákazkovom liste s príjmom zákazky 26.04.2018 (na opravu) (č.l. 14 spisu), a to 10 007 km, t.j. rozdiel k dátumu vystavenia faktúry za predaj je 2.224 km. Ak žalobca preukazoval výšku ušlého zisku v sume 416,92 Eur listinou zo dňa 16. júla 2018, vypracovanou Ing. O. T. (č.l. 167 spisu), ktorá vychádza z vyhlášky č. 492/2004 Z.z. so zohľadnením koeficientu poškodenia vozidla haváriou K2 pod bodom 16.2 bod 2 - oprava výmenou celých dielov za použitia zväzacej technológie bez použitia vyrovnávacieho zariadenia vozidla s dobou prevádzky kratšou ako 3 roky K2 = 0,97, pričom intervenient a žalovaný v 1/ rade popierali určenie tohto koeficientu s tvrdením, že nedošlo k oprave celých dielov za použitia zväzacej technológie, bolo potom dôkazné bremeno na žalobcovi preukázať opak, teda, že stanovený koeficient bol namieste, k čomu nedošlo. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov, ich obsahu, s ohľadom na to, že išlo o ojazdené vozidlo s najjazdenými kilometrami 12.251 km bez bližšej špecifikácie a výbavy tohto motorového vozidla, potom nebolo možné konštatovať, že cena vozidla uvedená vo faktúre v hodnote 14.300,- Eur bez DPH predstavuje hodnotu vrátane očakávaného výnosu z predaja vozidla pred poškodením, získaniu ktorého zabránilo práve konanie škodcu. Z predloženej faktúry ani nevyplývalo to, či v údají zľavy (18,5%) je zohľadnená aj žalobcom tvrdená zľava 3% z tejto sumy ako koeficientu poškodenia vozidla dopravnou nehodou. V danom prípade zo strany žalobcu nebol preukázaný ušlý zisk ako teda strata očakávaného výnosu, o ktorý poškodený prišiel. Za situácie, že si žalobca uplatnil nárok na náhradu ušlého zisku z konkrétne realizovaného zmluvného vzťahu, čo preukazoval faktúrou a listinnými dôkazmi, ktoré žalovaným v 1/ rade a intervenientom boli spochybňované a žalobca opak nedokázal, potom pokiaľ okresný súd žalobu žalobcu zamietol, námietka o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie neobstojí.

50. Krajský súd uvádza v komplexnosti k odvolacím dôvodom žalobcu, že okresným súdom vyvodený skutkový záver z výsledkov dokazovania bol vecne správny, právne posúdenie veci vychádzalo z aplikácie správnych zákonných ustanovení vyjadrených okresným súdom v napadnutom rozsudku. Okresný súd na riadne a úplne zistený skutkový stav veci správne aplikoval aj rozhodné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Ani jeden z procesno-právnych a ani hmotno-právnych odvolacích dôvodov žalobcu nebol relevantný, a preto krajský súd vo vyvolanom odvolacom konaní rozsudok okresného súdu potvrdil ako ako vo výroku vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

51. Ako výrok závislý od výroku v merite veci bol pri potvrdení rozsudku okresného súdu rovnako potvrdený aj výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania. Krajský súd nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by malo byť použité ustanovenie § 257 CSP pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov súdneho konania vo vzťahu žalobca a žalovaná v 2/ rade. Primárne uvádza odvolací súd, že aplikáciu ust. § 257 CSP žalobca v rámci konania pred súdom prvej inštancie nežiadal. Krajský súd však má za to, že aplikácia ust. § 257 CSP pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov súdneho konania vo vzťahu k žalovanej v 2/ rade nebola daná okolnosťou veci, keď na jednej strane je tu právo žalobcu ako veriteľa uplatniť si svoje právo na súdnu ochranu a na druhej strane je tu právo protistrany brániť sa proti uplatnenému nároku a je vecou protistrany, aké prostriedky ochrany zvolí. Trovy vynaložené stranou sporu musia byť v príčinnej súvislosti s postojom strany k predmetu konania a ich vynaložením sa musí sledovať procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku. Zvýrazňuje sa aj to, že aplikácia § 257 CSP prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pričom musí ísť o celkom výnimočný prípad. Ustanovenie § 257 CSP nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez akéhokoľvek zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania, pretože nejde o automatické pravidlo. To, že tvrdenie o služobnej ceste poskytnutej žalovanou v 2/ rade v odpore proti platobnému rozkazu bolo preukázané predložením dokladov až 23.06.2021, však nie je možné považovať za okolnosť pre použitie § 257 CSP. V tejto súvislosti krajský súd zdôrazňuje aj to, že rozhodovaním o nároku na náhradu trov konania môže súd zasiahnuť do základného práva vlastníť podľa článku 20 ods. 1 Ústavy SR a že zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom je poskytnúť „úspešnej“ strane náhradu trov konania, ktoré vo vecnej a časovej

súvislosti s konaním vynaložila žalovaná v 2/ rade, bola v danom prípade úspešná v predmetnom spore, a preto nebol dôvod, ani žiadna okolnosť vylučujúca priznanie jej nároku na náhradu trov konania.

52. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom k výsledku tohto odvolacieho konania bolo zrejmé, že úspešnou stranou sporu bol žalovaný v 1/ rade, intervenient na strane žalovaných, ktorým bol voči žalobcovi priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorého nároku rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP.

53. Napriek tomu, že vzhľadom k výsledku odvolacieho konania úspešnou stranou sporu bola aj žalovaná v 2/ rade, z obsahu spisu nevyplývalo, že by sa žalovaná v 2/ rade k doručenému odvolaniu žalobcu písomne vyjadřila, z obsahu spisu vznik trov tohto odvolacieho konania žalovanej v 2/ rade nevyplýval, a preto o nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté tak, že žalovaná v 2/ rade nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.